Anul II. Nr. 37 — Cenzurat — 4 pagini 3 lei (Ed. 2.) — Joi 12 Martie 1936

ROMANIA CREȘTINĂ

TRIBUNĂ INDEPENDENTĂ DE LUPTĂ NAȚIONALISTĂ ȘI CREȘTINĂ

Director: Sergiu Florescu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Chișinău, strada Regele Ferdinand Nr. 81. Telefon Nr. 53

ABONAMENTE: Pe un an . . . 200 lei; Pentru instituții și autorități . . . 1000 lei; Abonamente de Onoare . . . după voință

La doi ani

Iosif Barbatul ziar al inimosului Sergiu Florescu „Romania Creștină" ca un toideauna cu datele mari ale Neamului nostru, sărbăm doi ani dela marele proces, care a fost și cel mai marele triumf legionar.

Doi ani... Ce repede trece timpul, chiar când e legionar! Și cât de mult din cutele lui se desfăcu drapelul ce trebue să ne unebrească pe noi toți cu prima victorie și ultimul noroc al Neamului acestuia.

A, Căpitane, multe poți tu, dar nu și să grăbești timpul acesta hărțuit și nevoinic, care-și trăește opinca pe cărările lupților și se răspunde așa de natâng, ca la o crâșmă de beții netrebnici, cu fel de fel de brute liberale și internațional-țărăniste; care se joacă de-a alegerile ce eroi de vată și sfinți de caucius, gata să la gutural la primul contact cu inamicul (sau, eventual, numai cu ploaia)... și se mai joacă, în noroiului furtului de devize și sperjului atotputinte, de-a dreptatea și Constituția.

Și totuși, cât de leneș e timpul acesta cu liberalii și internațional-țărăniștii, de-i mai lasă să trăiască și să fure, pe atât de repede sboară el peste creștetele legionare, în inimile legionare. Fiindcă timp înseamnă învechire, uzura.

Și nimic nu s'a învechit, nimic nu s'a uzat cu sufletul legionar. El e ca acum doi ani; lăsat ca la o fântână să bea inainte din izvorul tămăduirii; verde ca și izvorul, tânăr ca și susurul lui aducător de cer printre oameni.

Iată iar împrejur de doi ani și mai bine numai păraiuri mele dracului și vitele o iau razna; o ia Guța, malac favorit al lui Lupu, care vrea o ultimă oară să devină miel al Domnului... Auschnit sau Franasovici, *alias* șef de guvernul...

Unde te întorci cu ochii, copite, răcnete, lehuieli. Stiulul democrat e în panica grăunțelor Nu mai sânt nicăieri. Cagero le-a luat pe toate. A luat în orice caz ce bruma mai rămăsese dela Tony-Dorel și Vasilescu Câmpulung.

Ei, de aici marea debandada. De aici lupta Guța-Dinu, cu tot convoiul de copite ce se pierd în celelalte partide sub forma asultului venirii la putere.

Banditii când nu mai au ce fura dintr'o casă îi dau foc.

Așa fac azi partidele cu casa Statului. Uitând că sub dărâmături, ceci dintâi vor cădea banditii.

Ci tu, legionare, stai la o parte, curat în casa ta curată. Neatins și tânăr în crezul tău. Zorind numai timpul să isprăvească odată cu șandramaua care se năruie, să-i dea mai repede de cu picioruș; și pe, pământul liber de vrease și de gunoi, să lase să pășească *marele constructor.*

Dragoș Protopopescu

Expoziție iudaică: Rusia sub dictatura Kahalului

Democrația la grea răspântie

Democrații, iată ce cari—ini vor permite antifrancezii—Habarâ, pă rapietica și strigă, cât li ține gura, ei și sunt adevărații apărători ai umanității, ei sânt cu grea răspântie se shai intre viață și moarte. Instituția democrației—dacă merită această denumire-se năruie pe ei ce trece iar pe ruinele ei se ridică, latinic și (triumfător, o instituție nouă: naționalismul creator, ordonat și verde.

Pănă mai ieri, ceea ce-i pe noi numeri ei democrații (adică reprezentanții Kahalului și ai francmasonariei) se credeau stăpânii pe situație: socoteau oțlosi și mari, serul comunismului indaic injectat—cu multa dibăcie și mai ales, cu mari sacrificii bănești, în corpul sănătos al lumei creștine, un da rezultatele dorite de ei. Cu alte cuvinte, Marbricanii masoneri universale ieșiți inchipuiau că vor putea transforma lumea (lumea creștină, și se știe) intr'o mussă de COBAI, peste care ei trimeș imperăția filor lui Israil.

Dar, iarba Romaniei, socotelile de acasă nu se potrivesc cu cea din târg. Pămâ indaic a rele creștine nu izvorăș ș și rezistence (ba, în unele țări, cu inimă strâgo-evident cu sacrificii de neștiute—paralelund definitiv cărțile indaice-francmasonice). Imunor bănișoși cunoșți și onbecili, mai domnește spiritul democrației iudaoșe, o adevărată jale în ierarhiile și în capele de pacoșica democrației, progresează și și (și impun autoritatea (socotind-se popoare guvernere și demne de o clădă mare) fără frică de „suștiuni", tremoriciu democratiei se ogăș. Inșeșinge—publice și secrete—prăbușesă „cea ultima energie", se pregătesc de ultima lupă țări, cu arme de la 1877), oplinș de smeșfuri (pe cari nimeni nu le respectă), se adunș la Liga Națiunilor (care a devenit o tarabă iudaică, unde bocesc democrații cu mașinile ș cu mundie când nu le reușește la tăierea buricului se surpănș pelo casele mamelor lor, apoi iar se intrunesc și iar vorbesc, vorbesc la infinit...

Când, de pildă, se inturie Mussolini sau Hitler, democrație (aprijnită de manifestarile iraciilor de prelutidenș) isi trimile emisarii—ș-ș ne credș și ș-ș trimite acolo unde trebuie—sau unde cu trimite ș-ș—la Geneva... și protestez.

Numai ca, spre rușinea „oratorilor" democrați, Mussolini și Hitler isi realizează planul, conceput. „Iara consultarea democraților", iar diplomația răsunașei carpe democratice se oleg cu vorbele, cari răsună în pustia, și ca lacrimile curșute pe masa, care cari-și pătrunș a pâcș.

Liga Națiunior.

Oamenii acești, pare ca ar fi căzut din planeta Marte, nu înțeleg semnele timpului: a trecut timpul vorbei, acum e vremea faptei.

Pacea nu ere domicilul la Geneva, ci în Roma și Berlin. Cine intrădevăr crea, ca tot un Retul, pace, să ia drumul Romei și al Berlinului. Liga Națiunilor este neputincioșă și deci inutilă, la ora actuală.

Nu pacele Franței, unelș vasalș ei cu Rusia bolșevică vor evita războiul, ci înțelegere deplină intre Franța, Germania și Italia.

Altfel, războiul bate la ușă!

Sergiu Florescu.

Skoda-Transferul-Cagero

Ași vrea ca slova de mai jos să fie bici aprins, cu care bratul de fier și sibeașă puternic sufletul puhav al celor ce patronează un stat iudeo-francmason, nerumânesș și putred...

Că e neputincios cuvântul și revolta nu mai are glas, iar gândul tipărit, numai când ar fi impletit din cuvinte scurte ca tăișul de topor ar putea să potolească a noastră sete de dreptate.

Cine a îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii;
Mânca-i-ar casa pustia
Și neamul nemernicia

Nebuni sunt cei cari cred că jarul cuvântului, spus ori scris, ar putea trezi din somnolența lor puturoasă, stârvurile democraților din Ruritania.

Nebuni... Nebuni sunt cei cari nădăjduiesc că prin tăruniri și discursuri, un guvern, ar putea întrona, în locul întunericului de azi, soarele luminii și dreptății.

Putregaiul e prea adânc. E zidit la temelia Statului democrat. Pentru a nărui această temelie, e nevoie de brațe tari și sufiete vânjoase.

Ar fi o bătaie de joc ca actualului Stat românesc, cu moravurile, cu „*Skodele*", cu „*Transferurile*" și cu pătura lui conducătoare, înveșhiță în rele, să i se pună o firmă naționalistă. Ar fi o bătaie de joc ca acei cari cu mai trecut pe unde vor că mai trecut astăzi și n'au făcut nimic, pentru simplul motiv că și-au pus o svastică pe brat, să fie adăugi în fruntea gloatelor setoase de dreptate,—ca oameni noui,—pentru a le mimi ochii și ultimul pic de nădejde în mântuire.

Astăzi, în Ruritania domnește tripleta decadenței *Skoda-Transferul-Cagero...*

Au sbucnit aceste trei nume din inima Statului democrat și prin glasuri de cucuvaie, au fost strigate peste ruinele moralității, din Țara în care un Neam prea bun și inchide în el revolta și tace.

Skoda-Transferul-Cagero...

Simboluri de corupție, desfrâu și tâlhărie...

Trei munți de puroaie și vermine, ridicați pe umerii scofâlciți de suferință, și sohalgior dintre Dunăre, Tisa și Nistru.

Skoda-Transferul-Cagero...

-Nu auziți cum le impletesc în cântecele lor sinistre cucuvaiele ce cobesc peste palatele înnălțate de stăpâni, ațâtori de colibele spoite cu baligă ale Românilor? Nu auziți cum plugarii, cari și infig tărâncoapele în pământul înstrăinat și își scuipă plămânii în humă, după o iarnă de foame, nu-i auziți cum printre dinții înclestați, apsu și ei...

Skoda-Transferul-Cagero?...

Nu rădeți de veselie, pe care o fac cuelnii ce impănesș plăcurile noastre, când printre ruini de biserici și imbecilitati de Sinod, repetă în hohote:

Skoda-Transferul-Cagero?...

Mândrii ostași ai creșterilor sfinte nu râd!

Să râdă și ei! Să râdă de cei ajunși naționaliști peste noapte, și râdă de francmasonii cu svastică la brat, și râdă și și strige:

Skoda-Transferul-Cagero...

Dar să strige tare. Să se cutremure pământul și văzduhul. Să se năruie palatele înnălțate prin fraudă și, de spaimă, să nu-și mai găsească loc în cetăți năpârcile ce s'au cuibărit în ogârzile noastre.

Să se tragă apoi brazdă adâncă peste aceste vremuri de tristă memorie și să se îndeasică orice.

Frumos nu poate să existe, pentru Neamul nostru, un rău mai mare decât cel adus de statul putregaiului democrat și de legislemele lui creatoare *Skoda-Transferul-Cagero.*

Constantin I. Goga.

FRAȚI ROMANI

In ziua de Duminică 15 Martie 1936, când Biserica noastră ortodoxă sărbătorește inchinarea Sfintei Cruci, Federația Studenților Creștini „Ștefan cel Mare" din Moldova intregită, organizează slujirea unui mare parastas la Sfânta Mănăstire Neamțu pentru pomenirea Voevodului Ștefan cel Mare și Sfânt, Apărător al Creștinătății, Ctitor al Moldovei și a 47 biserici și mănăstiri ortodoxe. După oficierea parastasului, se va conferința în sala de festivitați a Mănăstirei, despre: „*Insemnatatea și valoarea naționala a Voevozilor Muștatini și Basarabi, în Istoria Romanilor*". Toți bunii Creștini din intregul cuprins al județului Neamț, sunt rugați să ia parte la această Sfântă pomenire a marilor noștri Voevozi și Regi, în a căror amintire Studențimea Română Creștină, după cursul indelungat al vremei, își pleacă cu smerenie genunchii în fața altarului din Sfânta Mănăstire Neamțu și se roagă Celui Atotputernic așa precum odinioară marele Mihail Eminescu în innalta și înțeleapta lui cugetare a cinstit și preamărit gloria marilor noștri strămoși, rugându-se: „Rămâneți în umbra sfântă Basarabi și voi Muștatini

Descălecători de țară, dătători de legi și datini;
Ce cu plugul și cu spada, ați intins mosia voastră,
De la munte până la mare și la Dunărea albastră".

Federația Studenților Creștini „Ștefan cel Mare" din Moldova intregită.

D-l Inculeț, cămașa verde și fotografiile

In lipsă de altceva mai bun de făcut d-l Vania „Inculeta", ministru al treburiilor din numan-tru, sau dacă vreți Mare Vornic a toată Țara dela Tisa până la marea cea mare" — neavând altceva de lucru, că alegerile dela Mehedinți se desfășoară într'o liniște desăvârșită, încearcă să-și înfigă și în draga noastră cămașa verde, așa cum și i-a înfipt și în guvern, reușind să se impună prin forță și violențe.

Dar, dacă apucându-se de banca ministerială a reușit și devină ministru, nu este cu putință nici pe departe ca trăgând de această mult incercată cămașă verde, s'o biruie ca pe actualii săi colegi de... guvernare.

In definitiv, d-l Inculeț Vania nu ne cere lucru mare: ci numai ca în toiul iernei să ne desbracăm de cămășile ce le purtăm și să le dăm organelor sale în subordine. Numai că după acest principiu ușor de anunțat, dar greu de executat ar fi ca acum pe viscolul acesta să umblăm cu palton și fular de lână, dar fără cămașă, fiindcă noi legionarii, afară de cămășile verzi nu mai avem altele.

Știm că există o lege a „apărării siguranței Statului" ca rezultat al clocirii liberalo-internațional-țărăniste și că acea lege interzice uniformele. Deși legea special împotriva noastră, noi ne supunem și conform ordinului Șefului nostru nu mai eșim uniformați în public. Nu ne interzice însă nimeni, nici legea, de a purta o cămașă verde, simbolul speranței și adueerea aminte a disciplinei voluntare și a camaraderiei ce domnește între noi.

Agenții d-lui Inculeț, probabil „din ordin", nu vor să înțeleagă că legea nu interzice și culoarea.

Mai curios este însă faptul că această lege nu există și nu se aplică decât când e vorba de partidului „Totul pentru Țară". Naționaliștilor, cu toate incidentele dela Mehedinți, li s'a îngăduit să poarte *uniforma*, nu cămașa... pe sub palton. Ca un orator să vorbească într'o sală de intrunire în palton nu e de crezare, căci ... lăcălzindu-se, va lepăda fără doar și poate paltonul. Nouă nici pe sub vestă și haină, necum uniforma, nu ni se da voie să purtăm. Cu deosebire la sate, camarazii noștri purtând cămași verzi sunt pândiți și urmăriți de spiclii postului de jandarmi.

In jud. Muscel au fost chiar dați judecății câțiva camarazi pentru așa zisul port ilegal de uniformă politică — (expresia trebuie să fie cu siguranță a vreunui șef de post de jandarmi, dacă nu acela care descoperise în Vasile Alexandrescu, Mihail Cogălniceanu și Eminescu niște „lichele d'alea d'ale lui Codreanu" de acel din Rașinari, care a arestat și pus sub cercetări pe Sfântul Arhanghel Mihail pe care-l prinsese... zugravit pe o icoană!)

Tot acea lege—Mărzescu-Mironescu, sau așa ceva, c's'o două, bată-le să le bată! unaori cu „apărarea" și alta cu „pedepsirea unor noui infracțiuni..."—mai prevede interzicerea portului insignelor, tot „politice" bine înțeles.

Legile astea nu s'au aplicat nici țărăniștilor, nici liberalilor. Ne aducem aminte de îndârjita „campanie de răsturnare a guvernului", când agenții și propagandiștii internațional-țărăniștilor umblau cu fotografia d-lui Iuliu Maniu și ale tovarășilor Mihalache și Lupu la pălărie și la butonieră, fără ca d-l Inculeț și agenții săi să observe acest lucru și să-și dee seama că e există o lege care scrie așa și pe dincolo.

Ar fi fost și ridicol să se fi confiscat fotografiile d-lui Iuliu Maniu, de pildă, ca fiind periculoase siguranței Statului.

Când este vorba de partidul „Totul pentru Țară" atunci totul este posibil. Astfel, acum 2—3 săptămâni, niște camarazi de ai noștri din jud. Muscel au fost condamnați la câte o lună închisoare și amenzi pentru că au purtat un medalion cu cei 3 „arhanghelii de căpătâi". Nu cerem guvernului, să reintre în legalitate și să incetere prigoanele, ne jertfim cu drag, căci „cantitatea de irită determină victoria"; dennnțăm încă odată abuzurile acestui guvern francmasonic, pus în slujba intereselor jidovești, pentru ca Țara să deschidă ochii ca să-și cunoască mai bine cârmuitorii.

GHEORGHE VALAHUL

„Spre inimile cele necurate
Cari vin iniru prea curata
Casă a lui Dumnezeu fără milă
Intind sabia mea"
Sf. Arhanghel Mihail.

Cine-a'nființat cenzura
Astupa-i-ar Dracu gura.

Sprijiniți „România Creștină" prin plata abonamentului

Tragedia Românilor de peste hotare

— Un colț de Țară românesc strivit de picior străin —

Cu revoltă în suflet scriu aceste rânduri, pentru „România Creștină", să le dea la lumina tiparului. Această tragedie de luptă națională creștină, cu glasul ei de foc, să pregătească, încet dar sigur, calea, pentru înfăptuirea deplină a idealului nostru național, și de fapt, așa cum era visul strămoșilor noștri.

Întâlnesc pe străzile Clujului, un țăran din Țara Voivozilor descălecătorii, din Maramureșul îndurerat, dar, rămas diacolo de Tisa, în Cehoslovacia. Cu sufletul strivit de durere venise aici la Cluj, pentruca să se îngrijească de sănătatea unuia dintre membrii familiei sale. Fata lui, răpită de durerea ce-l frământă de vreme îndelungată. Nici un reazim de nicăieri. Nietea lângă statuia Lupoaicei. L'am cunoscut, că e din Maramureș, și l'am întrebat: Ce durere te-a adus pe aici? Și se stie, însă, că mamelucul roman, respectiv plugarul, au de bună voie și părăsește glia de care îl leagă însăși firea lui. Ci pleacă dela vatra lui, ca să-și caute dreptate, dacă mai există, sau să-și vadă de sănătate pe la doctori. L'am mulțumit cu întrebarile mereu. Cum o duceți prin Cehoslovacia? Cum vi se aplică dreptate de către judecătorii vostri, străini de limba și legea? Cum vă simțiți în afara legăminului vostru românesc, unde aveți mormintele lăsate, pentruca fără voia voastră, să luptați într'un fel sau altul sub steag străin? Se mai cântă pe la voi, doina dulce românească, „*Bătrânii*", și altele de acest fel? L'am pusese puse aceste întrebări, și altele de alt gen, pentrucă era un om cumpătat în vorbă și cumpănit în judecată. Cu ochii îmi pătrunjeni de lacrimi și cu fața tristă, cu glasul îndoioșat, mi-a dat răspuns la întrebările puse în următoarele:

Se bucură din inimă, că se găsește unul, care să-l întrebe despre viața lor, a acelora cari trăiesc departe de Țara mamă, deși doar numai Tisa, *săca-i ar izvoarele*, îi desparte de ea. În Cehoslovacia nu li se face dreptate, nu sunt ascultați, nu li ocrotește cu acesiași dragoste, care ar trebui să fie pentru toți fiii Țării. „*Ei, Ei, și numai Ei, și altcineva nimeni*". Nu mai vorbim de legi, de dreptate, în fața cărora nu sunt ascultați, nu mai vorbim de administrație, care îi apasă cu orice prilej ce i se dă. Toate manifestațiile de simpatie, cari se fac, în mod reciproc, din partea oficialităților române și cehoslovace, *se fac la aparență, de dragul ochilor, sunt minciuni, de o sută de ori mai minciuni*. Poftească domnii parlamentari, dornici de fasturi, de fraze bombastice, cu orice ocazie binevenită, de așa natură, poftească să meargă la fața locului, să vadă durerea celor mici și apăsați de soarta pentru care se pretind a vorbi și indicat. E ușor a strâga dela masa verde, dela tribuna fraze, cât „sora noastră aliată", „amicița noastră cu Cesko-Slovenska". Acolo, la masa verde, totul este paradis. *Dar poftească pe front!* Să vadă realitatea. Să pătrundă sufletul țăranului. Psichologia maselor populare. Să-i vadă suferința, și, așa, în deplină cunoștință de cauză, să ceere aplanarea durerii tuturor acelora, a căror reprezentant se pretinde a fi.

Și-mi spune în continuare bunul maramureșan: „Nu ne-a mai rămas altă nădejde, dincolo de granița, decât credința'n Dumnezeu, păstrarea lăcașurilor de închinare, unde, în cruce și de genunchi cumpănă și grea încercare pentru noi, aș'ergăm ca să cerșim ajutor de Sus. În aceiași convingere, așa cum am fost crescuți și noi, de părinții noștri, așa vrem cu orice preț, să dăm viață nouă copiilor noștri. Dar totodată, *afirmă el*, pe lângă convingerea religioasă, vrem să infiltrăm în inimile tinere și convingerea națională, dragostea nefățărită pentru Neamul românesc. Și mai ales în aceste vremuri de grea încercare și de opresiune străină pentru noi, să dăm viitorelor generații *sufletul din sufletul Neamului românesc, real, curat și neprihănit*. Acest suflet să fie curăția de otrava străinului paravitar. Și în cazul generații tinere dornice de muncă rodnică, constructivă cu temelii adânci, înfipte în mama noastră *Biserica Domnului și Naționalismul Integral*".

Imi spune mai departe bunul meu compatriot, că ei, vreau să lasă de acolo, să fie colonizați undeva. Pentrucă, motivează el, nu mai pot suporta regimul actual. I-am răspuns „Cevași pe la oamenii cu răspunderea să vă satisfacă dorințele. Dar vă lasă pe voi mina să părăsiți mormintele părinților vostri, vetrele voastre străbune, să luați drumul pustiului și a necunoscutului ce vi se deschide? Eu aș spune, *ei nu*. Noi nu mergem de aici niciodată și nicăeri. Dar dorim cu orice preț, ca mama noastră bună, România, să ne sălășluiască și să ne ocrotească la sânul ei dulce, așa cum e dreptatea și dreptatea și dreptatea lui Dumnezeu, și nu dreptatea făcută la masa verde, unde numai dreptate nu s'a găsit. Ce interesează pe cutare și cutare pune, că o fâșie de pământ românesc, rămâne sub bara străină? Absolut nimic. *Pe mai ne doare*. Situația actuală nu o simțim. Durerile, noi le suportăm. Maramureșul trebuie să fie întreg al României. Trebuie să facă parte integrantă din Statul român. Pentrucă e populat cu absolută majoritate de Români".

Câtă vreme, îmi pun întrebarea, în Țara liberă, în România, și afli sălașe toți parasiții cu pistrui pe față, toți percinunații *străini de limbă și de lege*, toți veneticii din Galița și din alte țări, cu duere constatăm martiriul, în sensul strict al cuvântului, la care e supus Românul de bună credință, atât în Cehoslovacia, cât și pe Valea Dunării, în Banatul iugoslav, dar mai ales frații noștri Moldoveni de dincolo de Nistru, în imperiul lui Iuda, cărora i-au făcut și statuie pe malurile Volgei, pentrucă lui îi se închine toți purtătorii de arginți.

Imi exprim cu această ocazie, revolta sufletului meu, pentruca să știe tot Românul din toate părțile: Noi vrem una și fim, pentrucă această linie și acest punct de reazim nea-fost indicat de moșii și strămoșii noștri, și mai ales din motivul că, pentru acest sfânt ideal au căzut pradă morții, sute și mii de eroi, dintre cei mai bravi fii ai Țării noastre, în Codrii Cosminului, la Pădul Innalt, Valea Albă, la Plevna, Jiu și Mărășești, și alte locuri sacre, pe scoarța cărora s'a așezat sângele de frate, nu pentruca să locuiască pe el cel străin de limbă și de lege, ci frații noștri, ca în marș spre progres, sub scutul Bisericii și Statului Român, creând acel paradis ferice căci avem deplină dreptate!

GAVRIL IVAȘCU.

Legionarii Tineretul

Cu sufletu-bătut-n zale
Vom da mănuș'nei fac să ardă
Și vom străbate-n vale
Cu inima și mintea-n Gardă.

De vrei ca de frunten noastră
Vor stărăluna cetăți păgâne,
Pe pământ și-n cer și-n urmă
Nu ne-om mai rămâne.

Uniți într-o nădejde vie,
Cutezători spre biruință,
Vom fere Țara cu-n sfânt și sfânda:
Din luptă, viață și credință.

Treziți-ne la glasul nostru,
Românii loviți de greu încercare
Și rupeți lanțul și rușinea
Și strămoșii care-atârnă'n zare...

Striviți sub brul de fier urgia
Sdrobiți zăvorele și tune!...
. . . . . .

Trăiască 'n plaiuri Căpșunul
Și trecă Garda 'n Legiune.

Nichita Mosneagăe

(Din Vol. de poezii „Totul pentru Țară")

Grozăviile abisiniene

CÂTEVA FAPTE GREȚOASE ȘI INSPĂIMÂNTĂTOARE

— Dușmanii răsboiului italian —

Se stie că Răsboiul din Abisinia, Italienii îl poartă în numele civilizației milenare europene. De aceea, cei dintâi cari vor căștiga din biruința italiană vor fi tocmai țărani și muncitorii abisinieni, pe cari, o formă de Stat primitivă și feudală, îi mai ține și acum în robie, în întuneric și în stare curată sălbatică.

Deci europenii cari luptă împotriva acestui răsboiu, n'o fac de dragul Abisiniei sau a Abisinienilor, ci de dragul vreunei libertăți naționale amenințată. Toti aceia cari vreu să împiedece intrarea civilizației italiene în Abisinia sunt sau interesați ca Englezii sau sunt jidani și francmasoni cari, prin firea lor nenorocită, sunt dușmani ai Italiei fasciste după cum sunt dușmani ai oricărui naționalism arian sănătos.

Pentru a se vedea deci câtă sălbătăcie mai este și acum în Abisinia și câtă trebuință are această țară de civilizație latină, traducem din revista „Je suis partout" (VII-e anne Nr. 271), câteva rânduri dintr-o memoriul italian trimis la 20 Ianuarie Societății Națiunilor și Comitetului internațional al crucii Roșii.

Cititorii se vor convinge că faptele îngrozitoare arătate de acest memoriu, se pot asemăna numai cu cruzele sălbatăce săvârșite în Rusia sovietică de către tâlharii bolșevici și jidani.

Ce zice „Je suis partout".

„Nu se poate să nu te cuprindă desgustul dacă citești partea a treia a memoriului și dacă privești fotografiile îngrozitoare cari îl însoțesc. Și aici dovedirea este amânunțită, sunt date numele prinzonierilor chinuiți, sunt arătate trupele din valoarea cărora pare și se spune fotodeauna, care a fost fapta de viteție care le-a adus nenorocirea de a cădea în mâinile abisinienilor. Se trece peste furturi, peste jefuirea cadavrelor, peste tăierea în bucăți a morților.

„Este mai îngrozitor ceeace i s'a întâmplat locotenentului de infanterie Renato de Martino, care fusese detasat la batalioanele eritreene. El a fost prins viu. Cadavrul său a fost găsit fără de organele genitale și cu mâinile tăiate. Aceeași soartă la ajuns în lupta din Tanvoca, pe caporalul Giovanni Cereda și pe soldații Antonio Antonio, Fungioso, Petro și Mezzero Gilio. Și ei au fost emasculați și schilodiți în ziua de 27 Decembrie. În ziua cea-lalta, adică în 28, după o hărțuială pe viață și moarte, în care Italienii au fost siliți pentru un moment să se retragă — au fost cuprinși de dușmani patruzeci și patru de soldați italieni. Când soldații veniți în ajutor au recăștigat poziția toți italienii au fost găsiți ucși. Și din 44 de emasculați, apoi unii mai aveau și mâinile tăiate, alții fusseră spintecați, iar altora le fusseră smulse din genunchi picioarele etc.

„Groazele acestor chinuri Insă a fost întrecută de nenorocirea păstrată pentru sublocotenentul pilot Minniti. Fiind silit să aterizeze pe frontul dela Ogaden, din cauza unei pane, el a fost prins în apropiere de Dagahur, apoi a fost omorît și decapitat. Capul său a fost dus cu alai la comandamentul abisinian și apoi a fost plimbat în vârful unei suliți pe obiteele Hararrului și ale Dijdigei. Insă aceasta au făcut-o numai după ce-l chinuiseră cu chinuri de moarte. Un ofițer de rezervă italianc, M. Lippmann, care se ifflă acum în Abisinia, a povestit și a întărit cu jurământ, la consulul italian din Djibuti, amănuntele îngrozătoare ale morții cari le-au fost date de despre sfârșitul nenorocitului pilot.

„Pe când era încă în viață, călăii abisinieni s'au aruncat asupra lui desarticulându-i genunchii și apoi tăiându-i din genunchi picioarele. Apoi au trecut la chinul obișnuit al emasculării. Organele genitale tăiate i-au fost puse în gură și apoi buzele au fost cusute. După care (faptă)—și este de sperat că în acel moment viața îl părăsise — i-a fost tăiat capul și a fost trimis la înaltul comandament abisinian".

Sălbătăcia acestor fapte nu mai are lipsă de nici un comentar.

Ion. C. Gotea

Autocamionul Chș. Nr. 9

Ziarul internațional-țărănist din Chișinău, denumit tendențios „*Viața Basarabiei*" se leagă ca scaiul de oaie de d. *Ion Costin*, primarul jidanilor din Chișinău, care, în definitiv, este numai „simpatia" noastră monopolizată, de cea mai mare artea ziarului N. Negru.

Atunci, de ce ziarul „Viața Basarabiei" ne fură „dreptul de reservate"?

Ci-că un autocamion al primăriei, ar fi făcut multe transporturi gratuite dela primărie până la locuința d-lui deputat *Ion Vălușă* (notarul public cu chestia procurilor semnate de morți pentru excrocherie de 12 mil. a avocatului Negoescu) cu ocazia unui „bairam" în familie. Tot acelaș camion municipal a încărcat și restituit primarul, deputat *Ion Vălușă*, mobilierul luat cu împrumut de potentatul liberal I. Vălușă, susținătorul prorsipat al mărarilor și unelte lor fiscale în frauda de sute de milioane în dauna Statului.

Ei, și ce-i cu asta? D-nii Costin și Vălușă (amândoi „loni") sunt prieteni din copilărie și au dreptul ca atare să-și facă reciproc „ouvajenii", adică „bătăuri", fără să le pese vreunuia din ei de urmările acestor „ouvajenii", căt liberalii sunt la guvern.

Scurt.

Șofeur plătit de Stat? Benzină consumată din punga Statului? Usagul mașinei? Moft! Dacă vrea Costin, nici Dracul nu crâcnește!

De ce se indignează „Viața Basarabiei" împotriva autocamionului verde cu Nr. 9?

Fiindcă acelaș autocamion le va transporta și lor, și *liberalilor și tuturor partidelor* cătrafusele „lui puișcarie, sau la casa de nebuni!

S. CRONCÂNEL.

Conferința D-lui Prof. Radu Gyr la Timișoara

Invitat de către Cercul studențesc oltean, *D-l Prof. Radu Gyr*, comandant legionar, a vorbit la Timișoara în 28 Februarie a. c., despre „*Studentul de eri și studentul de azi*".

Publicul timișorean a avut pentru prima dată fericirea, ca prin grainul subtilului poet al generației noui, să cunoască pe studentul de azi, studentul legionar, altfel cum lar fi putut cunoaște, indus în eroare, din o anumită presă a Sărindarului, și să întrevadă și pe aceste plaiuri bănățene, renașterea spiritului legionar.

Începându-și conferința, D-l prof. Radu Gyr evocă figura studentului de eri, dinainte de războiu, studentul românesc și aventurier și-l compară cu cel al generației studenților de azi, amintește un cântec al Jiului, caracteristic pentru ziua de azi: aderența sufletului tinerese la spiritul legionar.

Arată studențimea de azi ca una care, în lupta sfântă pentru idealurii mari, de luptă și bărăjocoirile pentru ele, spre a le fi furate la sfârșit, a lăsat în drum mormintе calde de eroi. Dulos e momentul când D-l Radu Gyr, în liniștea mormântală a sălii, amintind de prigoana antului 1933, evocă momentele când a fost impuș-cat, pe la spate, la Constanța studentul *Virgil Teodorescu* pentru că a îndrăznit să lipească un manifest și la București studentul *Sterie Cîmpeanu*, de pușcat cu șapte gloanțe și wkarît în lac, pentrucă a îndrăznit să viseze vremuri mai bune pentru Țara lui. Vede pe studentul de azi și de mâine împărțindu-se între muncă și luptă în Universitate și luptă mare pentru salvarea Neamului românesc.

In complectare, relativ la viața universitară, schițează figura profesorului de azi, în majoritate preocupat numai de interese mechine (taxe), uitând mărginându-se la partea aridă a științei, cu toate foarte rare excepții, neînlăturându-se cu sufletul pe terenul unei activități rodnice Naționali românești, în schimb înălțându-se ei între ei, seara, în hrubele masonice.

Ziua de mâine trebue să ne aducă un profesor, aproape de sufletul studentului, sever cu acestia. Înțelegător al durerilor Neamului.

Imainte și după conferința asistența a trăit clipe sublime de adevărat expresie legionară. E bine să se știe că nu prin masonii diverselor cluburi, nici prin diversi „Bum Tumpleri", vânătorii cărții dintr-o partide, se va putea ajunge la formarea unei pavăze contra revoluționismului imaginar, sufocării Neamului între presiile monstre ale jidanilor.

După aproape 20 ani a stăpânire românească, vatra tot așa de străină, și simțim la noi acasă, sau copii de Ș... ne pui ațâțiș și ți-ai corpine?... *Timișoara o bucată de pământ*, ce ca să-și asămpere *Ioanes*.

Radu Dasos.

Pentru Hasștefer mami, pentru Asinie tami

Fălțucul.—Consiliul de igiene al jud. Bala, în ședința din 2 aprilie a luat o hotărâre prin care autorizație pentru înscrierea brutăriei Olgăi Hasștefer din acest oraș, fiindcă în realitate tinăra lui, de mai mulți ani, se ocupă cu brutăria, și nu numai de atât, ci și de ordin și curățenie la brutăria lui Asinie din Bucureștii. Pentru ce n'a primit autorizație pentru înscrierea de condițiunilor de igienă, prevăzute de legea sanitară, în ianuarie dela 13 Ianuarie 1936, respingerea de autorizație prin care brutăria lui Ion Asinie din Bucureștii Tâmpeștii și pentru care, de mult de închidere chiar a dosu ?

Nu am crezut acest lucru, pâinea nu m'am dus la „usinile mele bine" ale lui Ion Asinie, pe care Pan ghiș, cu roșu revelat și ...ș, restimat de ușe forțărei și ...ș.

Sărmane, frate Ioane, cât ...ș rămasă și sapru al jumătăș și nicovala (căci ara numai și jumătăș de novrăș) cu cazu dumnă și sufletele alor tăi speranța ...drului de Ș...ș pentru ș... și ...ș nu se mai auză și ...ș mahalale Tâmpeștilor focul și vatral de mester sărac, care ș... multe, și nu ș... și de ș... și ș... și ș... și

Instrucțiuni cu privire la organizarea part. „Totul pentru Țară"

— Legionarul și politicianul.—Legionarul și comunistul. — Legionarul și jidanul. — Ce crede un legionar.— Regimul parlamentarilor legionari.—

Legionarul și politicianul

Legionarul și politicianul—o mai pandelie! — stau față în față.

Omul partidelor desființează România, instituția lui s'a născut cu plopul său, legionarul.

Când omul partidelor, politicianul, jăfuiește sărăcia, a intrat în partid, prima întrebare ce-i stă pus-o a fost: *Ce vor câștiga de mine? Ce beneficii voi avea?* De aceia câștigă politicianul, iar Țara se dărâmă.

Legionarul când a intrat în Legione a zis: „Pentru mine nu vreau nimic".

Ci s'a întrebat: „Ce pot da, ce jertfă pot face eu pentru Țara mea?"

Legionarul spune: O mie de ani au pătimit strămoșii și au murit cu gândul la această Țară. O mie de ani am așteptat-o, am visat-o. Astăzi când Dumnezeu nea dat-o înteagă, în fața căș cădem în genunchi în fața ei, și să ne închinăm ca la o icoană, noi *o furăm, o jupuim.*

În fața ei legionarul se prezintă nu *ca deputat reclamant,* ci *ca soare patriei.*

Țelul politicianului este de azi constituit *o oare;* al nostru este de a ne constitui o *Patrie inființată și puternică.* Pentru ea vom munci și vom construi. Pentru ea vom face din fiecare *Românu din erou, gata de luptă, gata de jertfă, gata de moarte,* zeriei!

3) Cheltuielile bănești făcute nu se *leiere*, după cum ne se *leiere*, după cum ne se *leiere*, ci *achitate* celui care a suferit pierderea. Legiune, nici viața celui care a murit pentru dânsa. Acestea sunt jerfe și jertfa nu se cere înapoi.

Dogma legionară ne spune: *Cantitatea de jertfă făcută determină victoria.* Gloria noastră este gloria jertfei pe care o facem.

4) Nu este un scop, un țel, acela de a fi parlamentar; noi trebue să mergem înainte către victorie. Ca parlamentari nu putem decât să pregătim victoria. Deaceea fondurile provenite Legiunii din diurne, vor Inventra organizația cu tot ce-i trebuește pentru hârtie, stare, broșuri, automobile, etc.

5) *Concepția Legionară a conducerii Statului.* Acela care nu va putea trăi cu această sumă, singur, poate trăi în comun cu celelalți parlamentari la Cezarma Legionară. Așa va fi viitorul parlament legionar. Conducătorii Țării trebuie să fie în frunte în zilele de mizerie. Nu se poate pălmui cu o leafă de lux de 30.000 lei lunar, mizeria nesfârșită a Țării.

În nădăjduind de astăzi a parlamentarilor legionari *se pregătește* ziua de mâine și *se dovedește* că *ea poate fi* ase cum o cerem noi,

Parlamentarul legionar nu-și mai aparține lui

El va sta la orice oră din zi și din noapte la dispoziția Legiunii. Nu este posibil ca să se aleagă parlamentar și apoi să piece să-și caute de afaceri, sau să fie ocupat mai toldeauna cu diferite alte chestiuni.

Cât timp mi s'a dat în mână arma [parlamentară, trebue să trag cu dânsa. Dacă nu pot trage, n'o iau, iar dacă am iust-o și n'o pot întrebuința cu cel mai mare folos pentru Legiune, atunci o dau imediat talula care o poate întrebuința mai bine.

Un parlamentar trebue: 1) să poată vorbi în Parlament; 2) să se poată mișca pentru conferințe, întruniri de organizare, ori de câte ori li va cere Șeful Legiunii.

Cine iubește Legiunea, să se gândească bine la acest punct, atunci când cere în mână *arma funcțiunii de parlamentar și onoarea* de a o întrebuința pentru victoria Legiunii.

Dubletele candidaților Nr. 1

În caz de reușită a unei liste, vor intra în parlament capii de listă pentru trei luni, după care își vor da demisia și vor intra în loc Nr. 2 de pe listă. Nr. 2 *va fi fixat de la centru* și este dintre glorile intelectuale ale organizației noastre. Fac excepție dela această lege, județele cari întrunesc majoritate absolută. Dacă într'un județ se ia majoritate absolută, parlamentarii reuși țărani rămân tot timpul, nu se schimbă.

Avantagiile sistemului:

a) O satisfacție și o încurajare pentru legionarul șef de județ, care munceește.

b) Necesitatea imperioasă a organizației de a se trimite în parlament cele mai apte elemente, pentru lupta parlamentară.

c) Crearea și pregătirea unui număr mai mare de cadre legionare.

d) Posibilitatea ca un parlamentar, într'o activitate scurtă, dar intensă, să-și închine întreaga muncă unui Legiunii, fără a-și periclita situația îndeletnicirilor lui familiare.

Șefii județeni, mânați de dorul biruinții totale a Legiunii, vor explica candidaților acestă lege și le vor lua o declarație scrisă în senzul că au luat cunoștință și legea se supune acestei dispoziții.

Abonații ziarului „România Creștină", sunt rugați a trmite costul abonamentului.

Cine primește 3 numere din ziar și nu le restitue, se consideră abonat.

A primi ziarul și a nu achita abonamentul, nu este corect.

Legionarul și comunistul

Legionarul este impotrivă comunistului, și va lupta din toate puterile lui pentruca orlande ve va alia incultul acest comunist să fie demascat și răpus.

Triumful mișcării comunisde în România ar insemna: desființarea Bisericii, desființarea familiei,[1] desființarea proprietății individuale și desființarea libertății.

Ineeamnă, într'un cuvânt, deposedarea noastră de aceia ce formează *patrimoniul moral* al omenirii și în acelay timp deposedarea și de orice bunuri materiale în favoarea profitorilor din umbră ai comunismului cari sunt jidani.

În această mișcare comunistă se allă adunați toți inamicii noștri, cari n'au văzut și nu văd cu ochi buni România Mare.

Legionarul și jidanul

Problema jidănească, vizibilă numai în Jumătatea de Nord a României, invizibilă, dar existentă și în celelalte jumătăți, constituie pentru Națiunea română cea mai mare primejdie pe care a cunoscut-o dela începutul istoriei și până astăzi.

Legionarul este singurul în stare a rezolva această problemă pe care o privește cu teroare și cu seriozitate, rezolvare pe care va face-o odată cu soluționarea și a celorlalte probleme de stat cari se pun astăzi cu aceiași necesitate.

Ce crede un legionar

Că *statul* bazat pe ideologia veche a revoluției franceze se ruinează, în lume se pune problema unui stat nou. El poate fi foarte bun, sau foarte rău. Cum la fi? După cum ni-i vom face.

Statul nou însă nu se poate baza numai pe concepții teoretice de dreptul constituțional.

Statul nou presupune *în primul rând* și ca ceva indispensabil *un tip nou de om. Un stat nou cu oameni cu păcate vechi, nu se poate concepe.*

Statul este o simplă haină care îmbracă trupul Națiunii. Putem să facem o haină nouă, luxoasă, scumpă, dar nu va fi de nici un folos dacă ea va îmbrăca un trup istovit, disfrus de cangrene morale și fizice.

Omul nou, sau Națiunea înnoită, presupune o mare *înnoire sufletească,* o mare revoluție sufletească a poporului întreg, adică o *mare dezvoltare spirituale de astăzi,* și o ofensivă categorică în contra acestei direcții.

În acest om nou vor trebui *să înviere toate virtuțile sufletului omenesc.* Toate calitățile rasei noastre. În acest om nou vor trebui ucise toate defectele și toate porniri spre rău.

În acest tip de *erou,*—erou în sens războinic, pentruce să poată prin luptă să-și impună păreere, *erou în sens social,* incapabil după victorie de a exploata munca altuia, *erou al muncii,* urieșul creator *prin muncă* al Țării sale, trebuc să fie concentrat tot ce a putut strânge mai bun în timpul milor de ani poporul român.

Pe acest om îl așteptăm, pe acest erou, pe acest urieș.

Pe el se va bază Statul cel nou, România de mâine.

Mișcarea legionară înșinte de a fi o mișcare politică, teoretică, financiară, economică, etc., de formate, este o *școală spirituală,* în care dacă *va intra un om,* la celălalt capăt va trebui să ieșă *un erou.*

Această mare înnoire a Neamului românesc este posibil să vină?

Urmează. O simțim cu toții. După lunga noapte de veacuri, azi, între același granițe poporul român așteptă răsăritul soarelui, așteptă ceasul invierii lu ca Neam.

Este posibil oare ca toate frământările milenare să se oprească la o simplă chestiune de formă: intrarea lui în Stat a tuturor Românilor?

Nu simțiți din sădăncuri cum clocotește marea renașterea a poporului român?

În această înviere va avea *un rol covârșitor lăuntrul.* Pe ea o chemă destinul și ea va fi *direcției* care pe scena istoriei. Nu ne înțeleg oamenii vechi? Nu ne înțeleg pentrucă apelul sacru al destinului numai noi îl putem auzi, numai noi îl înțelegem, pentrucă numai noștri ne se adresează.

Legi sfânte de aceștia, baionete care să oprească destinul unei Nații n'au existat, nu există și nu vor exista.

Această mare înviere, dela aine, va crea o nouă ofensivă a poporului în toate domeniile. Această ofensivă ajută și susținută de legi va repune pe Roman în drepturile lui, de care a fost deposedat en cu en, într'o mie de ani, prin nedreptate și silnicie.

Primirea șefului Legiunii

În orice localitate șeful Legiunii va fi primit și însoțit tot timpul de către legionarii rânii, în linia I-a, legionarii cari au suferit persecuții în linia II-a, luptătorii legionari în linia III-a, prietenii Legiunii în linia IV-a.

Diferiții comandanți legionari vor arenja înioidesuna lumea legionară în ordinea de mai sus.

Regimul parlamentarilor legionari

1) Parlamentarii part. „Totul pentru Țară", sunt parlamentari datorită sforțărilor și sacrificilor materiale și morale a tuturor legionarilor din Țară.

2) Diarna parlamentară nu le aparține. Ea aparține Legiunii, care va acorda fiecărui parlamentar, strictul necesar pentru o existență modestă.

Pentrucă nu este drept ca parlamentarul să-și creieze o situație materială mai bună, în timp ce toți oamarazii lui duc o viață din ce în ce mai grea. Ce lahlou moral mizerabil ar fi, dacă unii dintre noi ne-am fi bulba cu tot felul de bapătăți, de haine și de ghete, sau ne-am purie soția în lux, iar alții dintre noi, rânii în urma luptelor, ar trăi o viață de sfârșitoare mizerie!

3) Cheltuielile bănești făcute nu se *leiere*, după cum ne se *leiere*, ci *achitate* celui care a suferit pierderea. Legiune, nici viața celui care a murit pentru dânsa. Acestea sunt jerfe și jertfa nu se cere înapoi.

Dogma legionară ne spune: *Cantitatea de jertfă făcută determină victoria.* Gloria noastră este gloria jertfei pe care o facem.

4) Nu este un scop, un țel, acela de a fi parlamentar; noi trebue să mergem înainte către victorie. Ca parlamentari nu putem decât să pregătim victoria. Deaceia fondurile provenite Legiunii din diurne, vor Inventra organizația cu tot ce-i trebuește pentru hârtie, stare, broșuri, automobile, etc.

5) *Concepția Legionară a conducerii Statului.* Acela care nu va putea trăi cu această sumă, singur, poate trăi în comun cu celelalți parlamentari la Cezarma Legionară. Așa va fi viitorul parlament legionar. Conducătorii Țării trebuie să fie în frunte în zilelele de mizerie. Nu se poate pălmui cu o leafă de lux de 30.000 lei lunar, mizeria nesfârșită a Țării.

În nădăjduind de astăzi a parlamentarilor legionari *se pregătește* ziua de mâine și *se dovedește* că *ea poate fi* ase cum o cerem noi,

Parlamentarul legionar nu-și mai aparține lui

El va sta la orice oră din zi și din noapte la dispoziția Legiunii. Nu este posibil ca să se aleagă parlamentar și apoi să piece să-și caute de afaceri, sau să fie ocupat mai toldeauna cu diferite alte chestiuni.

Cât timp mi s'a dat în mână arma [parlamentară, trebue să trag cu dânsa. Dacă nu pot trage, n'o iau, iar dacă am iust-o și n'o pot întrebuința cu cel mai mare folos pentru Legiune, atunci o dau imediat talula care o poate întrebuința mai bine.

Un parlamentar trebue: 1) să poată vorbi în Parlament; 2) să se poată mișca pentru conferințe, întruniri de organizare, ori de câte ori li va cere Șeful Legiunii.

Cine iubește Legiunea, să se gândească bine la acest punct, atunci când cere în mână *arma funcțiunii de parlamentar și onoarea* de a o întrebuința pentru victoria Legiunii.

Dubletele candidaților Nr. 1

În caz de reușită a unei liste, vor intra în parlament capii de listă pentru trei luni, după care își vor da demisia și vor intra în loc Nr. 2 de pe listă. Nr. 2 *va fi fixat de la centru* și este dintre glorile intelectuale ale organizației noastre. Fac excepție dela această lege, județele cari întrunesc majoritate absolută. Dacă într'un județ se ia majoritate absolută, parlamentarii reuși țărani rămân tot timpul, nu se schimbă.

Avantagiile sistemului:

a) O satisfacție și o încurajare pentru legionarul șef de județ, care munceește.

b) Necesitatea imperioasă a organizației de a se trimite în parlament cele mai apte elemente, pentru lupta parlamentară.

c) Crearea și pregătirea unui număr mai mare de cadre legionare.

d) Posibilitatea ca un parlamentar, într'o activitate scurtă, dar intensă, să-și închine întreaga muncă unui Legiunii, fără a-și periclita situația îndeletnicirilor lui familiare.

Șefii județeni, mânați de dorul biruinții totale a Legiunii, vor explica candidaților această lege și le vor lua o declarație scrisă în senzul că au luat cunoștință și legea se supune acestei dispoziții.

Poale că și Dvs. sunteți dintre aceia cari NU POT FI BOLNAVI

Condițiunea prieș pentru bunul meu și al vieșenilor Dv. este sănătoșia. Nici un moment de întrerupere. Și o clipă de repaus, și o trăsnitoare, ori simțind simțe unele necesitate obișnuită de o se reîncea, iar bunăstarea de bolnăvicioșenie. Dv. nu puteți sta în casă, nu puteți păzi biroul, firma...

SOLUȚIA SALVATOARE
în acestă situație este unică.
TELEFONUL

Grație telefonului, puteți dirija de la casă, în timpul lipsei Dv., a întreprinderii din de mare și de complicată. Telefonul nu le mai trebuie, nu mai trebuie să anulați o ședință, o conferință, o vizită, o plimbare, o scurtă, o chemare, la gândul de conducere, grație telefonului.

Profitați de avantajele acordate, pe durata de o lună de Societatea Română de Telefoane și anume:
FĂRĂ NICI O TAXĂ DE INSTALAȚIE și CU POSIBILITATEA DE A PLĂTI ABONAMENTUL IN RATE LUNARE PUTEȚI AVEA UN TELEFON.

Din batjocură în batjocură

Biserica creștină, batjocorită înioidesuna de păgâni, atei și inconștienți, trăește încă vremurile lui Dioclețian.

Ca și atunci se destănțue prigoana contra dreptei credințe.

Revolță mea nu exagerează când mă face să văd, nu în circul leilor și în cercul cu saltimbanci cohortă Bisericii și dreapta credință, spre a fi dată nu jertfei supreme creștine, ci pradă celor ce-și fac din blasfem o meserie.

În seara lui mistică Românul, creștin dear prin botez, neputând să afle la alter cuprinsul sfintelor Scripturi și cărți bisericești, îngânate în fugă de „popi-grăbiți sau inculți, fetal va cădea în mrejele abii luișase de uzurpatorii ortodoxiei.

Și ne mai mirăm de ce se găsesc amatori atei să pună mesacă lecțiile biblice ale propagandiștilor sectanți, lupi în piei de oae în mijlocul turmelor fără păstor? Ne mirăm când climori răstoarnă sate în ochii autorităților îngâdui oare?

Ca un agent al internationalei a III-a și-a pus singur mitra de vlădică și și-a asezat scaun episcopal în Viena, de unde exporte „bun pentru Basarabia" pleava în rasă a agitatorilor sființi, cât templele baptiste, lavrele adveniste, hrubele inochentiste se inmulțesc, o gâm, este o genorocire pe capul unei Biserici conduse cu incompetență și cu prea puține dragoste.

Când scăinția misticei ortoxe a aprins la Maglavit candela dreptei credințe, în acelaș hrube, poate în iad, s'a pus la cale diabolica politică a exploatării materiale a Dumnezeirii.

Cum să nu le scârbești când, zi de zi, s'e dus, și continuă, campania „inflaționiștă" a minunilor bogatelizate de excruci la toate răspântiile, cu concursul binevoitor al presei de scandali?

Că ideia creștină nu a fost înfrântă la Maglavit, nă dă semnele verdictului.

Nu a fost departe de a avea epilogul „minunei" dela Smeeni. Dar nu e timpul pierdut și ce fi cu atât mai dureros dacă fapte ce cele semnelele în presă ca furtișagul mărunt și cumnetului fericitului alea Petronehul fericitului „bancară" a Vlădicăi din Râmnic, va arunce zăbranic asupra a tot ce s'a pulut cristaliza în sânul ortodoxiei creștine la Maglavit.

În timp ce fericiții pelerini își împrospătau resursele sufletești în mistice atmosferă a Maglavitului, într'un centru bântuit de baptism ca Bugeș, sau la Activia sau la Movilița, este lipsite de locas de închinăciune, în cântec și rugăcine tincretul naționalismului constructiv, din part. „Totul pentru Țară" își punea rădva creștinescii în bătăjerea de noui altare credinței strămoșești.

O nouă și tristă surpriză ne-au hărăzit Inok vremurile, prin pătrera grea fericitului Petrlarh:

S'a interzis zidirea sfintelor biserici prin mana benevolă, prin dragostea nucenicească a pionierilor Românei creștine legionare.

Lăsați tărăncopul și [mistria, valorii luptători. Incruciș]ți-vă brațele (pentru a vă odihni bi-netțelele până s'or desmetici diriguiții și prinii spectacolul trist pus în scenă în hrubele tartarului masonic-antinațional.

Ascultați glasul sprozitor strigând sentințele dictate prin lăsmud și Kahal.

Lasăți amintie, sus, în apucăturile financiare ale inșilor Moldovei nouă și ale Noului Severin, iar jos în mișuna de lăgărilor, nu nebuni ci bandiți, răzvrătiți utiliți ai Țării, la căș lăgările sminite, sau escroace evadate din mănăstiri, a căror sfințenie o terfelesc în văgăunile setelor unu mahalelelor orașelor prin reprezentanțile pseudobisericești la care se dedau.

Glăndii-vă la iconiițe și cruciuțiile sculptate cu trudă de pustelci dela St. Munte și Ierusalim, și priviți oroarea „luminenelor" în chip de mărțișor impuse spre cumpărare în scoli de către clocoțitele bigotismului ahscuranist. De când minunile trebuesc instituirate prin prin „lalismane" semenea „cărților poștale" „souvenir" ale clovnilor, minune sau Clohe trotuarilor?

Credeți, dar nu fără a cerceta, că toate infamiile, toate batjocurile puse la cale înăuntru sau în afară sfintei noastre Biserici vor fi judecate, nu în ziua de apoi, ci cât de curând, când lăptuitorii dela cel mai mare pănă la cel mai mic, vor fi trimiși la urmă sau la casa de nebuni.

Ing. Costel Ioan Vlahu

Mișeii

Au crezut mișeii, că surprimând numirea, vor suprima și spiritul legionar, dar s'au înșelat. Amanicul Legionarismul pășește astăzi, mai hotărît ca ortodoxia, pentrucă în el e întrupat adevărul și dreptatea.

N'au murit degeaba eroii legionari! Prin sângele lor, ei au făcut legionarismul nemuritor. Și se va democrați, vrând să ne suprime, ne-au înlărît spiritualiceșe și moralicește mult, și pe de mult, în câț se îmbulzăș și în jisași, iar acum, îngroșiți de uriașul val legionar, ce vine să dohoare tot ce e vechi și putred, ei caută să ne imite, în deosebi în semnele exterioare.

Unii ne-au luat culoarea fără-cându-și drapele verzi, ne-au ne-au luat numirea schimonosindu-crezând că prin aceasta vor capture masele, dar s'au înșelat! Alții ne-au luat cântecele, (nu numai melodia dar și cuvintele) crezând că vor reușî se exalte pănă la culme poporul, dar s'au înșelat și aceștiș! Căci nu cu cântece, uniformă, sau alte denumiri luate dela legionari, vor reușî să capturze Românii.

Nu!

Lor le lipsește locmai acel „ce", necunoscut pentru dânșii fără de care nu pot face nimic.

Și acel „ce" nu este decât *sufletul legionar,* da, sufletul acel pin de avânt, sincerilate și dor de dreptate.

Ei nu-l vor putea dobândi vreodată pentrucă unii invechiți în rele!

Mișeii Ei cred că lăndu-ne uniforma și cântecele, ne-au luat și sufletul: *„Iluzia! acel curat ce a luiorul lumea rămând în lung și'n lat!"* Noi ne uităm la dânșii, îi compătimim pentru neputința lor și le spunem: *nu vă faceți ridicoli, mișeilor! măcar dacă ne imitați în toate, rușinați-vă de a ne injura în acelay timp, căci nu se știe ce aduce ziua de mâine!*

Ovidiu Gănescu.

AVIZ

Cine trimite sume de bani, prin mandat poștal, se scrie pe cupon care este destinația banilor.

Abonații vor lipi pe cupon etichieta cu care primesc ziaru

Conferința P. S. S. Episcopului Vartolomeu al Râmnicului la biserica sf. Anton din București în ziua de 8 Mai

Centrul studențesc bucureștean a organizat un ciclu de conferințe, la care a fost invitat P. S. S. Episcopul Vartolomeu al Râmnicului, prelat iscusit cu un spirit din cel mai evidite și un dăr lăptător pentru ganza națională.

Conferința fusese anunțată pentru ora 11 a. m., dar încă dela 9 și jumătate biserica studențească e plină de oameni și mulți simpatizanți ai „Totului pentru Țară". S'a oficiat mai întâi slujba religioasă de către un sobor de preoți iar, răspunsurile s'au dat de cor cu mult prea mare pricepere și cu mare sentimentul de admirație ce l-am avut pentru acest cor ales. Se afirmă că este unul din corurile cele mai bune din București, cred că nu greșesc.

Înainte de sosirea P. S. S. Vartolomeu, legionarii îmbrăcați în flamura verde a „Totului pentru Țară" îș fac apariția și se așează în liniște pe rând și în biserică. La 11 fără cinci minute sosește și Prea Sfinția Sa și este primit de Dl. Gen. Cantacuzino-Grănicerul și de către conducătorii centrului studențesc.

După puțin timp Prea Sfinția Sa Ioanele dezvoltarea subiectului „Credința și știința", adresându-se camarazilor prin cuvintele: „iubiți și drag tineret"!

În zilele acestea de restriște și de decădere morală, țara se află la un greu impas și-și îndreaptă privirile către generația tânără naționalistă, care a luat o cotitoare foarte mare atât la noi cât și în Europa și lume. Dar înainte de a păși la luptă — spune mai departe oratorul — trebue să vă îndreptați privirea și sufletul către Dumnezeu, care e ste sfîrșit și numai numai, căci numai astfel vei putea învinge, pentru fericirea-și sufletul și al vostru.

Apoi P. S. Sa combate teoriile ce s'au ridicat împotriva existenței lui Dumnezeu de către filosofii și invățați, dând exemple concrete și arătând că Dumnezeu există, dar nu sub formă de om, ci sub formă de duh, asa s'a arătat și ciobanuș nostru Petrache Lupu dela Maglavit. După aceia trece mai departe, vorbind despre stiințe. Oratorul spune că omul mai are nevoie, pe lângă credință și de o cultură generală și apoi specială pe care și-o insușește din diferitele științe, căci numai astfel vă putea să-ți ajungă ideaul. Arată apoi trebuințele sufletului și ale spiritului de care orice om are nevoie.

Au mai vorbit apoi dd Furduș, preș. unim. stud. Buc. și Ion Ionescu, secretar al P. S. S. Episcopului Vartolomeu și-i mulțumește călduros în numele studenților bucureșteni pentru cuvântul de binecuvântare.

La ora unu, conferința a luat sfârșit, iar la ieșire din curtea bisericii, camarazii așezați pe două rânduri au cântat în onorul P. S. Sale, intonând cântecul Ștefan Vodă a al Moldovei, La deșalul Negru, Pământul Țării noastre geme și altele.

După aceea camarazii s'au împrăștiat în liniște pela casele lor, ducând cu ei acea mulțumire sufletească, pe care fiecare o avea cu mult ca oricând în inima sa.

Leg. T. Popescu.

FRATE ROMANE ȘI CREȘTINE

Stai
o clipă pe loc și ascultă chemarea pământului, pe care numeșgi din ceș și pânș în miez de noapte.

Oprește-te
câteva minute și citește ocaș tă scrisoare, căci în ea istoria cărei copii tăi și câte-o altă soartă, dintre cele mii care te lupți acuma.

Camarazii din Partidul „Totul pentru Țară"
îți amintesc că Țara aceasta, închegată în hotarele ei străveci pământ sfânș te este de mii de morți, sufere de inițiș tă și de mii de morți, care au condus-o și o conduc mișelește.

Te-au lăsat
*pe tine și urmași tăi prada șamanilor, care continuă să te despoae și pe tine și viș gusașcă sănătatea, până ce vei căș dea bineș. Partid după partid s'au înș cercat și ș-au pș tș �ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș ș